

ת"פ 26027/10/14 - מדינת ישראל נגד סרגיי סמוילובסקי

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 26027-10-14
12 יולי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

סרגיי סמוילובסקי

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - דורון שטרן

ק. מבחן ירדן רפופורט וורד רוקח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתיק זה נתקבל תסקיר ובו שירות המבחן ממליצים על השמת הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה ובמאסר קצר בעבודות שירות, אף שהתביעה עותרת למאסר מאחורי סורג ובריח.

הסניגור מתרעם על המלצת שירות המבחן, שכן שמר לעצמו לטעון לאי הרשעה.

קצינת המבחן הסבירה באריכות מדוע במקרה זה אין מקום לדחיה נוספת, שכן ההמלצה לא תהיה שונה.

גם מותב זה סבור כי אין מקום לדחיה נוספת ולכן, באי כח הצדדים יטענו לעונש.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ה, 12/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופט בכיר

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל דחיה לקבלת תסקיר ללא הסכמה עונשית, בכך שב- 12.10.14, בשעה 17:00 לערך, בעת ששרה אדלשטיין ילידת 57', משכה כסף מהכספומט, נעמד הנאשם מאחורה וכשהוציאה כסף אותו אחזה בידה, תקף אותה שלא כדין, בכך שדחף אותה ואחז בחוזקה בשטרות שבידיה תוך שמושך השטרות בחוזקה בעוד היא מתנגדת. הנאשם הצליח למשוך את שטרי הכסף מידה ונמלט מהמקום בריצה. סך הכל גנב ממנה סכום של 3,900 ₪, עבירות של תקיפה כדי לגנוב וגניבה.

הנאשם יליד 7.7.84 ועברו נקי.

מהתסקיר עולה שהוא רווק, גר בבית הוריו בקיבוץ נגבה, עובד שכיר במפעל מתכות בקרית גת. לפני העבירה ולפני שנעצר גר בשכירות באשקלון עם חברתו. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה, התגייס לצה"ל, שירת שירות צבאי כלוחם מג"ב, החל ללמוד תואר ראשון, אולם במקביל פתח עם אחיו עסק עצמאי ליציקות פיבגלס ובשל קשיים כלכליים החליט לשהות הלימודים ולהתמקד בעסק. הם צברו חובות. כתוצאה חשבונו הוגבל והוא חייב כספים רבים.

בחודשים קדמו לאירוע החל להמר ולשחק במשחקי מזל בתקווה שיצליח לסלק את חובו, אך נקלע לקשיים נוספים. לדבריו, הוא לא מכור להימורים שכן לא חש בריגוש.

באותו מועד התקופה הייתה לחוצה, נקלע לחובות, איבד שליטה, ניסה למצוא פתרונות מהירים וזמינים לסילוק החוב אך לא הצליח ולכן החליט במודע לבצע את העבירות.

הוא בחר בקורבן באופן אקראי מתוך באי הכספומט. לדבריו, לא התכוון לפגוע בה פיזית, רק לגנוב את כספה. כמו טען, שמיד לאחר מכן חש חרטה והחליט להסגיר עצמו. יצוין כי לא הסגיר עצמו, אלא חזר לאותו מקום ושוטר הבחין בהתנהגותו שעוררה חשד ועקב אחריו ולבסוף עכב לתחנה. תגובתו ראשונה היתה הכחשה, אך הוא טוען כי חזר עם אותם בגדים תוך תקווה כי יעצר...

שירות המבחן סבר כי הרקע להתנהגותו קושי בהתמודדות בסיטואציה מלחיצה, דבר שהוביל לשיקול דעת פזיז והתנהגות אימפולסיבית. הוא בעל יכולת דלה להתמודד עם סיטואציות חברתיות קשות ומתקשה לבקש עזרה מאחרים. הוא מסוגל לגלות אמפטיה, חש בושה ובכך יש גורם מרתיע. הוא שולב בקבוצה המיועדת למשורררים בתנאים מגבילים של מעצר בית, הגיע לכל המפגשים וכשלא יכול היה להגיע, דאג להודיע מבעוד מועד. אולם בקבוצה הוא התקשה

עמוד 2

ליזום נושאים לשיחה. הוא התקשה ליצור קשר ביוזמתו, אף שהגיב בפתיחות למה שנשאל ותיאר את עמדותיו באופן כן. במהלך הקשר הוא הצליח לבחון האופן בו התנהל בשנים האחרונות באופן ביקורתי וביטא רצון לבחון האפשרות להיפגש עם הקורבן ולפצות אותה. הוא בעל יכולת להפיק לקחים והביע מוטיבציה מילולית לשינוי אורח חיו. הוא מתמיד להגיע למקום עבודתו והוא בעל רשת תמיכה משפחתית. לכן, הגיעו למסקנה כי רמת הסיכון נמוכה להישנות עבירות דומות בעתיד.

הואיל והוא מצליח להפיק תועלת מקשר טיפולי, בחנו אפשרות לשלבו בטפול בקבוצה לצורך בחינת סוגיות והתמודדויות יום יומיות שונות והביע נכונות להמשך הקשר, לכן ממליצים על צו מבחן למשך שנה ובשל השינוי שהוא עורך, המליצו להסתפק במאסר קצר בעבודות שירות.

התובע עותר למאסר בכלא, בעוד הסניגור ניסה לשכנע את שירות המבחן כי יש מקום לדחיה כדי לשוב ולשקול אפשרות הימנעות מהרשעה.

קצינת המבחן הסבירה באריכות מדוע אפילו ידחה הדיון, לא תשנה את המלצתה.

באשר למתחם העונשי הראוי:

הערך החברתי המוגן הגנה על הציבור בכלל ועל החלשים בחברה בפרט. התופעה של חטיפת כספים ותיקים מנשים מבוגרות היא תופעה קשה הדורשת עונש מרתיע. לא בכדי בחר הנאשם בכספומט ובאישה מבוגרת ואפילו כשהתנגדה לו המשיך להתעקש על שלו עד שגבר בכוחו עליה והצליח להשלים זממו. שירות המבחן קיבלו את ההסבר שלו כי במקום להסגיר עצמו למשטרה, בחר לשוב לאותו מקום, אולם הסבר זה לא עולה בקנה אחד עם התגובה שלו לשוטר שבה הכחיש האירוע. חזרה לזירת האירוע אינה בהכרח מעידה על כוונה להיתפס, אלא על כך שהצליח במשימתו ומחפש קורבן נוסף.

בכל מקרה, שירות המבחן קיבלו את הגירסה כאמור והמליצו כפי שהמליצו.

התובע הפנה לרע"פ 2797/09 בעניינו של חגי גולן נ' מדינת ישראל. באותו עניין המבקש עקב אחר מתלוננת מבוגרת, הבחין כי מחזיקה בתיקה סכום גדול של כסף, בשלב מסוים יחד עם אחר תקף אותה על מנת לגנוב את כספה בכך שהחל למשוך עם אחר את התיק מכתפה, היא התנגדה ובתגובה דחפו אותה, היא נפלה ארצה ונשרטה והם גנבו הכסף נמלטו מהמקום ברכב אחר. הוא הודה במסגרת הסדר ונתקבלו מספר תסקירים. באותו מועד היה תלוי נדגו מאסר מותנה, שירות המבחן המליצו להאריך או תו יחד עם צו מבחן. בית משפט שלום סבר כי אין לכך הצדקה בשל חומרת האירוע גזר דינו לשנת מאסר והפעיל המאסר המותנה באופן ש- 10 חודשים יצטברו וכן פיצוי למתלוננת בסך של 40,000 ₪ וענשה מרתיעה. במסגרת ערעור בית משפט מחוזי הגדיל את מידת החפיפה והסתפק סך הכל ב- 15 חודשי מאסר והותיר את יתר רכיבי העונש ועל כך הוגשה בקשה לבית משפט עליון שלא מצא מקום להתערב ומעבר לנדרש הוסיף, כי גם לגופו של ענין דין הבקשה להידחות, שכן מבלי להפחית בחשיבות של הליך השיקום והגמילה שעובר המבקש, אין בכך לאיין את החומרה הרבה של העבירות בהן הורשע, "עבירות התקיפה לשם גניבה, ובמיוחד כאשר עבירות אלו מופנות כלפי החלש, ותוך שימוש באלימות, הינן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה מן השורש... תסקיר שירות הבחן על אף חשיבותו הרבה, עדיין אינו אלא כלי בידי בית המשפט...".

המתחם העונשי שנקבע עלי די מותב זה בעבר נע בין 12 חודשים ל- 36 חודשים בהתאם למידת האלימות ולחבלות להן גרם. במקרה זה לא נחבלה המתלוננת למרות השימוש בכח שנעשה נגדה.

כמו כן, במקרה זה מדובר באדם שעד לאירוע ניהל אורח חיים נורמטיבי ועברו נקי, אשר שירת שירות צבאי מלא, אשר הביע צער וחרט על האירוע. אולם, מצאתי כי יש ממש בטענת קצינת המבחן שלא ניתן להתעלם מכך שהמעשים בוצעו על רקע חובות וכי גם היום חב כספים רבים, למרות שעושה ניסיונות לסלקם. לא ניתן להתעלם מהבחירה שלו בקורבן ובתכנון המוקדם.

דווקא משום שמדובר באדם בעל השכלה ורשת תמיכה משפחתית ניתן היה לצפות ממנו שימצא פתרון לבעיות הכלכליות שלו בדרך של עבריינות, משבחר לעשות כן יש בכך לומר "דרשני".

בבוא בית משפט לחרוג לקולא מהמתחם העונשי בהתאם לתיקון 113, יעשה כן משיקולי שיקום, אך גם באופן מידתי ככל שהעבירה חמורה יותר, כן יקח בית המשפט בחשבון את מידת החריגה לקולא.

הסניגור מציג העבירה כאילו מדובר בעבירה של מעידה חד פעמית קלה שבגינה ניתן לבטל ההרשעה, אך לא אוכל לקבל עמדה זו ואפילו אם שירות המבחן היו ממליצים להימנע מהרשעה, לא הייתי נעתרת להמלצה שכזו.

כשהנאשם בחר לעשות שימוש בכח כנגד קורבן חלש ולגנוב את כספה תוך ניצול הזדמנות עבירה שנסיונותיה מאפשרות לו להימלט מהזירה ואף לשוב אליה למחרת היום, ידע שאם יתפס ישלם מחיר והוא חוזר על דברים אלה גם היום.

לאור כל האמור, העונש הראוי בהחלט מאסר והשאלה היחידה אם להסתפק במאסר בעבודות שירות או מאסר בכלא.

להתרשמותי, כי מדובר בי שלמד לקח ו אשר נרתם כולו להליך הטיפול, כולל אפשרות של צדק מאחה.

בנסיבות אלה, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות כי את המאסר ישא בעבודות שירות, אולם מוסבר לו אם לא יעמוד בתנאי צו מבחן ניתן לשוב ולגזור דינו גם למאסר בכלא, כשבין התנאים אפשרות לשלבו בהליך של "צדק מאחה" אם המתלוננת תשתף פעולה בענין זה.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 5. חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.

בעבודות שירות ב"חושן", עמותת יחדיו, אבן שמואל, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 6.10.15. ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

3. קנס בסך 1000 ₪, או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 60 ימים מהמועד האחרון של תשלום הפיצוי, דהיינו, מיום 10.11.16.
אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

4. פיצוי למתלוננת שרה אדלשטיין, עדת תביעה 1, בסך 4000 ₪.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.1.16.
אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים במצטבר.

6. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ה, 12/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה